

BÖLÖNI FARKAS SÁNDOR LEVELE AUGUSTINOVICS PÁLHOZ
1837.

Nagy örömemet találok benne, hogy a méltóságos consiliarius ur, távollétében is rólam megemlékezni méltóztatik. Óhajtanám személyesen is megtenni tiszteletemet, de engem Szebentől bizonyos visszásézés tartoztat el; 's kivált eddig, okaim voltak, miért arra menni sem szándékoztam. — Ha menni fogok talán ezen hónap vége felé, annak főbb oka az lesz, hogy én is a többiekkel együtt örvendhessek, hogy a méltóságos ur személyes érdemeit, a haza is illy kitünőleg megismerte.

Ma ebédre várjuk ide ő herczegségét, a tisztelkedésnek minden jeleivel. Gróf Mitrovszki tegnap ment itt keresztül.

A diaetai tagoknak egy része itt fordulgat meg, azt hiszem, most Szebenben lesznek kevesebben. De a katonaságból fogyunk ki, tegnap elmentek a gránátosok, 20-kán indulnak a Vaselettek, 's a szép kaszárnya üressen marad.

Én most, a hivatali dolgon kívül, egy kedves foglalatosságot vállaltam magamra. Schedius és Blaschnek adják ki Magyarország és Erdélynek mappáját nyolcz táblában, melly a Lipczkiénél nagyobb és tökéletesebb lesz 's ára is 48 p. forint. Megszolítatván ez iránt, magamra válaltam Erdélyt, hogy azt, nevezetesen az orthographiára nézve corrigálom. Most küldötték el az első táblának felét. Örvendek, hogy Erdélynek, ez egy tökéletességhez közelítő mappája lesz.

Azt hallottuk volt a napokban, hogy a méltóságos consiliarius ur Kolozsvárra fog jöni kevés időre; azt ugyan óhajtanok.

Ma Walther-árvák inspectorát temetjük, ki nem veszekedik többé az elsőség felett.

Magamat továbbra is ajánlva, alázatos tisztelettel maradtam a Méltóságos Consiliarius urnak

Kolozsvárt, 1837. aug. 2-kán

alázatos szolgálja

Farkas Sándor.

(Az unitárius vallásközönség levéltárából.)

Közli: BENCSÉDI GERGELY.

DÁVID KIRÁLY ZSOLTÁRAIBÓL

I.

Boldog vagy ember! kit a hitlenek
Hamis tanácsa meg nem ingatott,
Ki bünösökkel egy uton nem állsz
S Istent gyalázók székét elhagyod.

Mert míg az Urnak örvendez szived
És hitben éled éjjed-nappalod;
Virulni fogsz mint termő törzs, melyet
Hús folyam öntöz, áldás megrakott.

Nem így a hitlen gúnyolók! nem így!
Szétszorja őket majd a büntetés
Mint könnyü polyvát fergeteg szele
S utjok hazátlan messzeségbe vész.

Mert ülven ott Sionnak szent hegyén
Itél az Ur, a mindent jól tudó!
És állván ott a megítéltetést
Elvész a hitlen, üdvöz lesz a jó!

II.

Botor dühében mért zajong
Hiában itt e bősztömeg?
Im gyűlnek föld hatalmasi
Az Istent megtagadni, meg.

S tagadni azt, kit Ő jelölt
Királyul itt népek felett.
Zúgják: lerázzuk jármatok,
Megtörjük ime frigyetek.